

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר זייטניצקי רקובר

1

בעניין: ש.מ', קטינה, ת.ז. XXX
ע"י האפוטרופא לדין עו"ד עדי שניט

תמ"ש 8096-02-10

התובע

ח'.פ'.ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד שמעון פרץ
- נגד -

ד'.ל'.מ'.ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד רפאל שדמי

הנתבע

2

3

תמ"ש 16203-02-10

ד'.ל'.מ'.ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד רפאל שדמי
- נגד -

התובע

4

5

ח'.פ'.ת.ז. XXX

הנתבע

6

7

ע"י ב"כ עו"ד שמעון פרץ

פסק דין

8

9

1. פסק דין זה עניינו הכרעה בתביעות משמורת הדדיות שהוגשו ע"י אביה של הקטינה מר ד'. ל'. מ', שייקרא להלן – "ד" ועל ידי אביה החורג מר ח'. פ', שייקרא להלן – "ח".

10

11

12

2. **עיקרי העובדות**

13

14

2.1 הקטינה, שתיקרא להלן – "ש", ילידת 2.7.1997 הנה בתו הביולוגית של ד' ובתו החורגת של ח'.

15

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 אמה של ש' וד' נישאו זל"ז והתגרשו בשנת 2001 ובמסגרת גירושיהם נערך הסכם
2 גירושין, שאושר על ידי ביהמ"ש ביום 3.9.01, בו נקבע שהמשמורת על ש' תהא ביד
3 האם ונקבעו הסדרי ראייה בין ד' לש'.
4
- 5 לאחר גרושיה של האם הקימה האם משפחה חדשה עם בן זוגה ח' ומקשר זה נולדו
6 לאם ולח' שתי בנות: האחת ילידת 18.10.04 והשנייה ילידת 26.1.08, שהינן
7 אחיותיה למחצה של ש'.
8
- 9 מאז היותה של ש' כבת ארבע גדלה ש' יחד עם אמה, ח' ואחיותיה בבית אחד.
10
- 11 ביום 23.10.09 נפטרה אמה של ש' לאחר מחלה קשה.
12
- 13 עם פטירתה של האם דרש ד', אשר בינתיים נישא אף הוא והקים משפחה חדשה
14 ומקשר זה נולדו לו שני בנים, שש' תעבור למשמורתו, בנימוק שהינו אביה
15 הביולוגי.
16
- 17 ח' התנגד להעברת משמורתה של ש' לד' והגיש בקשה, במעמד צד אחד, לקבלת
18 משמורת זמנית על הקטינה ובד בבד הגיש תביעה למשמורת קבועה וד' הגיש אף
19 הוא תביעה למשמורת ומכאן התביעות שבפניי.
20
- 21 **טענות הצדדים** 3.
- 22
- 23 **טענותיו של ח'** 3.1
- 24
- 25 ח' טענתו כי הוא זה אשר גידל בפועל את ש' מאז היותה כבת ארבע בהיותו
26 נשוי לאמה של ש', כשלש' שתי אחיות קטנות, שנולדו לח' ולאמה, אשר ש'
27 גדלה עמן מיום שנולדו וקשורה אליהן מאד.
28
- 29 טובתה של ש' בהשארות המצב כפי שהיה ערב פטירת האם, שכן מרכז חייה
30 של ש' הוא יחד עם ח' ואחיותיה ועקירתה ממשפחתה תמוטט אותה
31 נפשית.
32 ח' מוסיף וטוען כי יש להתחשב ברצונה של ש' והוא השארת המצב הקיים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2 יש להתחשב בהמלצות הגורמים המקצועיים הממליצים אף הם לא לשנות
3 את המצב הקיים.
4

3.2 טענותיו של ד'

5
6
7 3.2.1 ד' טענתו כי הוא ההורה הביולוגי של ש' וזכותו החוקית הינה לקבל את
8 המשמורת על ש' ועם פטירת אמה הביולוגית של ש' זכות האב הביולוגי
9 קודמת לזכותו של צד ג'.

10
11 3.2.2 ד' ממשיך וטוען כי זכותו של ההורה הביולוגי עדיפה על פני זכותו של כל
12 אדם אחר.

13
14 3.2.3 עוד טוען ד' כי טובתה של הקטינה תישקל אך ורק בסיטואציה בה ההורה
15 הביולוגי הפקיע מעצמו את הזכות להחזיק בילדו, מצב שמעולם לא
16 התרחש במקרה זה.

17
18 3.2.4 משמורתו של ההורה הביולוגי תילקח ממנו על ידי בית המשפט רק כאשר
19 אותו הורה אינו מטפל בקטין ואינו משגיח עליו או מזניחו או אינו מסוגל
20 למלא את חובותיו ההוריות כלפיו.

21
22 3.2.5 ד' טוען כי טובתה של ש' לגור יחד עמו שכן בביתו של ח' מתפקדת ש'
23 כילדה הורית, האחראית על שתי אחיותיה הקטנות.

24
25 3.2.6 עוד טוען ד' כי מתן זכות בחירה לש' אינה נכונה ואינה סבירה שכן גילה
26 אינו גיל בו החוק מכיר באוטונומיית בחירה מוחלטת של הקטין. מה עוד
27 שח' שולט בש' שליטה פסיכולוגית ומכשיל את התקרבותה לאביה.

28
29
30
31 זכותו של ההורה הביולוגי .4

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 זכות ההורים להחזיק בילדיהם נקבעה בסעיפים 14 ו-15 לחוק הכשרות המשפטית
2 והאפוטרופסות התשכ"ב-1962, הקובעים כי:
3
4 **"ההורים הם האפוטרופוסים הטבעיים של ילדיהם הקטינים"**
5 **(סעיף 14).**
6
7 **"אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי**
8 **הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח-יד**
9 **ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם; וצמודה לה**
10 **הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות**
11 **לייצגו" (סעיף 15).**
12
13 4.2 סעיף 28 לחוק מוסיף וקובע כי:
14
15 **"מת אחד ההורים תהא האפוטרופוסות על הקטין להורה השני".**
16
17 4.3 עיקרון בסיסי ויסודי הוא שילד יגדל עם הוריו מולידיו ואם אחד מהוריו נפטר
18 יתגורר עם הנוטר בחיים והללו חייבים בחובה המוסרית, החברתית והמשפטית
19 לדאוג לקטין לחנכו, להכשירו לעבודה, לשמור על נכסיו וצמודה לכך הרשות
20 להחזיק בו ולקבוע את מקום מגוריו.
21
22 4.4 ההורים כאפוטרופוסים של ילדם מחויבים "לנהוג לטובת הקטין כדרך שהורים
23 מסורים היו נוהגים בנסיבות העניין" (סעיף 17 לחוק).
24
25 4.5 נקודת המוצא הינה שטובת הילד לגדול עם הוריו הטבעיים וביישום עיקרון זה יש
26 משום יישום עיקרון טובת הילד ועל כן אין צורך בבדיקת טובתו של הקטין לגדול
27 במקום אחר, שאינו אצל הוריו מולידיו.
28
29 4.6 וכפי שנאמר על ידי כב' השופט שמגר בע"א 2266/93 פלוני נ' פלוני פד מט (1)
30 : 1995 235, 221
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "זכותם של הורים להחזיק בילדיהם ולגדלם, על כל הכרוך בכך,
2 היא זכות חוקתית טבעית וראשונית בבחינת ביטוי לקשר
3 הטבעי שבין הורים לילדיהם".

4
5 4.7 ובע"מ 589229/04 נאמר על ידי כב' השופטת פרוקצה :

6
7 "הקשר הטבעי בין הורה לילדו הוא זכות טבעית בעלת מימד
8 חוקתי שפן אחר שלה הוא זכותו של ילד להיות נתון למשמורת
9 הוריו לגדול ולהתחנך על ידם פן אחר הוא זכותו של הורה מכוח
10 קשר דם לגדל ולחנך את ילדו במשמורתו ולקיים כלפיו את
11 חובותיו כהורה".

12
13 4.8 יש להדגיש כי עיקרון זה חל לא רק לגבי הורה שהינו משמורן בפועל. העובדה
14 שהקטין אינו נמצא בהחזקת ההורה הביולוגי אינה מנתקת את הקשר המשפטי
15 שבין ההורה לילדו ואף במקרה זה זכותו של ההורה הביולוגי עדיפה על פני אדם
16 אחר.

17
18 4.9 בד"נ 30/85 קבע כב' השופט שמגר כי :

19
20 "ביהמ"ש הבהיר לא אחת, שנקודת המוצא שלו היא כי טובתו
21 של ילד מחייבת בדרך כלל אם אין נסיבות מיוחדות, כי ילד יגדל
22 עם הוריו ואין נוטלים ילד מהוריו או מן ההורה היחיד שנותר
23 בחיים, גם אם במוסד או אצל משפחה אומנת או אצל מאמצים
24 או אצל קרוב משפחה יזכה לחינוך טוב יותר או למזון טוב יותר
25 ואולי לעיתים אף לרגש חם יותר"...(הדגשה שלי א.ז.ר.).

26
27
28
29 4.10 ובע"א 783/81 פד לט(2) (1) קובע כב' הש' שמגר בעמ' 10 לפסק דינו :

30
31 "פרקליטם המלומד של המערערים, עו"ד מ' דרורי, הפנה את
32 תשומת לבנו לשו"ת ולפסיקה זרה ממנה עולה כי במקרים

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 מסוימים ביכר בית המשפט את השארית של הקטין בביתם של
2 הורי-הורים, קרובים אחרים או אף משפחה אומנת, לפי
3 העניין, על השבתו של קטין לבית אביו. אינני שולל את
4 האפשרות, כי תיתכן היווצרותם של תנאים שבעטיים יוכרע,
5 כאמור, אך כל מערכת נסיבות טעונה לעולם בדיקה ובחינה
6 לאור מרכיביה ונתונה המיוחדים, ואין להקיש ממקרה אחד על
7 כולם". (הדגשה שלי – א.ז.ר.).

8
9 4.11 מפסקי הדין שצוטטו לעיל עולה כי בהתקיים נסיבות מיוחדות יכולה זכותו
10 היסודית של ההורה לגדל את ילדו להידחות ולא רק מכוח נסיבות המצויות בחוק
11 הנוער (טיפול והשגחה), חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות או חוק האימוץ.
12

5. ההתפתחויות

13
14
15 5.1 בעשור האחרון אנו עדים מחד לשינויים דרמטיים העוברים על מוסד המשפחה
16 וההורות וכפי שתאר זאת ד"ר יחזקאל מרגלית במאמרו על קביעת הורות
17 משפטית בהסכמה כמענה לאתגרי קביעת ההורות המשפטית בעת החדשה,
18 פורסם בדין ודברים (תשע"ב 2012) 553-554:

19
20 "בעבר הייתה משפחה קלסית מוגדרת, מבחינה סוציולוגית,
21 כזוג הורים הטרנסקסואלים החיים תחת קורת גג אחת עם
22 ילדיהם... אביו ואמו של יילוד נקבעו באופן מסורתי על פי
23 היסוד העובדתי, הגנטי והפיזיולוגי, שכן כל אחד מהם תרם את
24 תרומתו הביולוגית להבאת הילד לעולם... אולם כיום עם ירידת
25 קרנו של סטטוס הנישואים הביו-נורמטיבי וקידוש אוטונומיית
26 הפרט ורצונו, ובייחוד בשל הטכנולוגיה הרפואית המתקדמת,
27 המאפשרת לא אחת עירובו של צד שלישי החיצוני לתא
28 המשפחתי בהורות הנרקמת, אפשר להפריד בין הזוגיות,
29 המיניות והפריון. הפרדה זו גוזרת בהכרח יצירתן של דילמות
30 משפטיות קשות ביותר בנוסח משפט שלמה בהליך קביעת
31 ההורות המשפטית"...

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 "גם בארץ אפשר למצוא מגמה של זניחת הזיקה למבנה
2 המשפחה וההורות המסורתי לטובת הכרה הולכת ומתעצמת
3 וזכויות פרטים שונים המבקשים להכיר בהם לא מכוח הזיקה
4 הטבעית-גנטית אל הילד ולא מכוח סטטוס הנישואים אלא
5 דווקא מכוח היסוד החברתי. אפשר למצוא בין היתר את יישומו
6 של מודל זה בהקשרים האלה: ... בזכות הורה מאמץ, הורה
7 במשפחה אומנת והורה חורג; הכרה בזכויות הוריות הולכות
8 ומשתוות של בני זוג חד-מיניים...". (הדגשה שלי – א.ז.ר.).
- 9
- 10 5.2 זאת ועוד מדינת ישראל הצטרפה לאמנות בינלאומיות, המכירות במעמד הילד
11 וזכויותיו כשהחשובה שבהן היא אמנת האו"ם הבינלאומית בדבר זכויות הילד
12 אשר התקבלה בעצרת האו"ם ביום 20.1.89 ונחתמה ע"י מדינת ישראל ביום 3.7.90
13 ואושרה ביום 4.8.91.
- 14
- 15 5.3 סעיף 12 לאמנה קובע:
- 16
- 17 "1. מדינות חברות יבטיחו לילד המסוגל לחוות דעה משלו
18 את הזכות להביא דעה כזו בחופשיות כל ענין הנוגע לו,
19 תוך מתן משקל ראוי לדעותיו בהתאם לגילו ולמידת
20 בגרותו של הילד.
- 21
- 22 5.4 סעיף 14 לאמנה קובע כי:
- 23
- 24 "1. המדינות החברות יכבדו את זכות הילד לחופש
25 מחשבה, מצפון ודת.
- 26 2. המדינות החברות יכבדו את זכויות ההורים
27 וחובותיהם, ומקום שניתן, את זכויות האפוטרופוסים
28 החוקיים לספק הכוונה לילד במימוש זכויותיו באופן
29 המתאים עם התפתחותו הטבעית.
- 30 3. החופש לתת ביטוי לדת או לאמונה יהיה כפוף רק
31 למגבלות הנקבעות בחוק והדרושות לשמירה על

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

בטיחות, סדר, בריאות הציבור או המוסר, או על זכויות
היסוד והחירויות של הזולת".

5.5 כב' השופטת ריבי למלשטריך-לטר תארה בפסק דין עמ"ש 31702-09-13 את
המגמה החדשה ואלו דבריה:

"עקרון היסוד אם כן, שיש ליתן אפשרות לילד להביע את דעתו
בחופשיות תוך מתן משקל ראוי לעמדתו. יש לכבד את זכות
הילד לחופש מחשבה מצפון ודת כל עוד אין בכך פגיעה בחוק או
באושיות הסדר והמוסר".

5.6 וכפי שהיטיב להגדיר זאת כב' השופט רובינשטיין בע"מ 10480/05 פלונית נ'
פלוני:

"... יש ככלל מקום לשמוע את דעתו של קטין, אף קטין בגיל 10
למשל, ולא כל שכן ככל שהוא מתבגר והשנים נוקפות, ויש
ליחס משקל רב לעמדתו, כמובן על פי שיקול דעת והשכל
הישר, לא לגחמות ובוודאי לא לעניינים שאינם דרך הישר
חלילה, אך לא בכך עסקינן. זו גם גישת האמנה הבינלאומית
בדבר זכויות הילד, שישראל הצטרפה אליה החל מ-1991 (כתבי
אמנה 31, 1038), וסעיף 12 בה מקנה לילד זכות להישמע
ולהביע דעה: "מדינות חברות יבטיחו לילד המסוגל לחוות דעה
משלו את הזכות להביע דעה זו בחופשיות בכל עניין הנוגע לו,
תוך מתן משקל ראוי לדעותיו, בהתאם לגילו ולמידת בגרותו של
הילד. (2) למטרה זו תינתן לילד הזדמנות להישמע בכל הליך
שיפוטי או מינהלי הנוגע לו במישרין או בעקיפין, באמצעות
נציג או גוף מתאים, בצורה המתאימה לסדרי הדין שבדין
הלאומי". כך גם המלצות ועדת השופטת ס' רוטלוי בהצעת חוק
שהגישה לעניין ייצוג ילדים ונוער (שהכינה ועדת משנה); כן
ראו י' קפלן, "טובת הילד וזכויות הילד – יצוג עצמאי של
קטינים", משפטים ל"א, 623, 627-631". (הדגשה שלי –
א.ז.ר.).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1
- 2 5.7 ראוי להדגיש כי השינויים החברתיים שאירעו והאמנה שאומצה על ידי מדינת
- 3 ישראל אינם מבטלים את הזכות הבסיסית של ההורה לגדל את ילדו וטובתו של
- 4 הקטין לגדול אצל הוריו הטבעיים אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות שיצדיקו
- 5 סטייה מעיקרון זה.
- 6
- 7 5.8 אם בעבר קבע כב' השופט שמגר בפסק דינו **בדיון נוסף 30/85 כי : "נקודת המוצא**
- 8 **שלו היא כי טובתו של ילד מחייבת בדרך כלל אם אין נסיבות מיוחדות, כי ילד**
- 9 **יגדל עם הוריו"**. הרי שעתה יש לבחון את "הנסיבות המיוחדות" באופן רחב יותר
- 10 תוך שמיעת הקטינים.
- 11
- 12 5.9 יש להדגיש כי סעיף 17 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות קובע כי
- 13 **"באפוטרופסותם לקטין חייבים ההורים לנהוג לטובת הקטין כדרך שהורים**
- 14 **מסורים היו נוהגים בנסיבות העניין"**. סעיף זה מחייב למעשה את ההורים
- 15 להתחשב כל העת בטובתו של הקטין ולמעשה סעיף זה מחייב אותנו לבחון מהי
- 16 טובתו של הקטין, בה מחוייבים הוריו.
- 17
- 18 מכאן למקרה דנא 6.
- 19
- 20 השתלשלות עובדתית מאז פטירת האם 6.1
- 21
- 22 6.1.1 מיד לאחר פטירת האם דרש ד' כי ש' תעבור לגור בביתו יחד עם אשתו ושני
- 23 ילדיו מנישואיו השניים.
- 24
- 25 6.1.2 קיימת מחלוקת עובדתית בין הצדדים לגבי הטענה האם ח' נתן בתחילה
- 26 את הסכמתו למעבר זה כשד' טוען כי בתחילה ח' הסכים לכך ובלבד שיהיו
- 27 הסדרי ראייה נרחבים ואילו ח' מכחיש שניתנה מצידו הסכמה שכזו והינו
- 28 עומד על כך שש' תמשיך ותגור בבית בו גדלה עם אחיותיה למחצה ועימו.
- 29
- 30 6.1.3 שני הצדדים הגישו כאמור תביעה למשמורת ח' תחילה וד' מיד אחריו.
- 31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 6.1.4 בדיון הדחוף שהתקיים, במעמד שני הצדדים, ביום 11.2.2010 הסכימו
2 הצדדים לקבל את הצעת בית המשפט על פיה בשלב זה יישאר המצב כפי
3 שנהג ערב פטירת האם וכי הסדרי הראיה עם ד' יהיו מידי יום ד', כולל
4 לינה, וכל סוף שבוע שני מיום שישי בסיום הלימודים ועד שבת בשעה
5 16:00.
6
- 7 6.1.5 הצדדים הופנו בדחיפות ליחידת הסיוע והוסכם על מינויה של המומחית,
8 הגב' הדרה בר אשר תטפל בש', ובצדדים ותיתן את חוות דעתה בעניין
9 המשמורת והסדרי הראיה.
10
- 11 6.1.6 בהתאם להמלצות המומחית הגב' הדרה בר נשארו אותם הסדרי ראיה
12 שנהגו קודם פטירת האם.
13
- 14 6.1.7 כן המליצה המומחית הגב' הדרה בר שביהמ"ש ייפגש עם הקטינה ויתרשם
15 ממנה ישירות וזאת אף לאור בקשת הקטינה להיפגש עם השופט המטפל
16 בתיק.
17
- 18 6.1.8 לאור זאת התקיימה פגישה ראשונה עם העו"ס ביחידת הסיוע בה המליצה
19 העו"ס על מינוי אפוטרופוס לדין לש' אשר ייצג את ש' באופן ניטראלי
20 ויבחן את טובתה בלבד וזאת לאור ניגודי האינטרסים שבין ח' לדי.
21
- 22 6.1.9 ביהמ"ש אימץ את המלצות יחידת הסיוע ומינה את עו"ד עדי שניט
23 כאפוטרופא לדין לש'.
24
- 25 6.1.10 בתאריכים 14.4.2011 ו-25.5.2011 נחקרה המומחית, הגב' הדרה בר על ידי
26 באי כוח כל הצדדים.
27
- 28 6.1.11 בחקירתה של המומחית הגב' הדרה בר מיום 14.4.2011 ומיום 25.5.2011
29 המליצה המומחית הגב' הדרה בר, בין היתר, על חידוש מידי של הטיפול
30 הפסיכולוגי לש', אשר תהא לגביו סודיות מוחלטת ולא ניתן יהא להעביר
31 ממנו דבר לצדדים או לבית המשפט וזאת על מנת לאפשר לש' להתבטא

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 באופן חופשי ללא חשש ומינוי מתאם הורי לחי ולד' ובית המשפט אימץ
2 המלצות אלה.

3
4 6.1.12 ביום 15.11.2011 נפגש ביהמ"ש עם ש' ביחידת הסיוע.

7. הסדרי הראיה בין ש' לד' עד לפטירת האם ולאחר פטירת האם

7.1 על פי הדו"ח שנשלח על ידי המומחית, הגב' הדרה בר, מיום 5.11.2010 עולה כי
9 קודם פטירת האם הסדרי הראיה שבין ש' לד' התקיימו אחת לשבוע, באמצע
10 השבוע וכל סוף שבוע שני. בחופשות ובחגים שהתה ש' בבית אמה והתקיימו בהם
11 הסדרי הראיה הרגילים.

12
13 7.2 וכך נכתב ע"י המומחית, הגב' הדרה בר בדו"ח מיום 5.11.10:

14
15 "כל עוד הייתה אמה של ש' בין החיים לא היה קשר בין ד' לבין
16 ח', כל העניינים הקשורים לש' סודרו ישירות ובהסכמה בין
17 הוריה. הקשר עם אביה ומשפחת אביה היה טוב, היא ביקרה
18 בביתו ברצון, אך שכיחות הקשר לא הייתה גבוהה. היא נהגה
19 להגיע אחת לשבוע באמצע השבוע ובכל סוף שבוע שני וכך היה
20 גם בחופשות ובחגים אשר לא חולקו בין הוריה אלא הסדרי
21 הראיה הרגילים המשיכו לנהוג גם בחופשות ובחגים. החיסרון
22 של נוהג זה שאמנם בית אביה היה בית טוב ואהוב ובו חשה
23 נאהבת ורצויה אך הוא בית משני. היתרון של הסדר הזה היה
24 שהיה לה בית מרכזי אחד מובהק והיא לא מצאה עצמה
25 מתרוצצת בין עולמות וחיה עם תחושה של העדר מקום ובית
26 כפי שחשים לא אחת ילדים החיים בין שתי משפחות. ועוד,
27 הוריה הסתדרו ביניהם בקלות ובשלווה וש' לא חיה את החיים
28 של ילד להורים גרושים אשר עובר בין שני בתים עוינים והוריו
29 רבים מעל ובתוך ראשו".

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 בהתאם להמלצות המומחית, הגב' הדרה בר, נשארו אותם הסדרי הראיה שנהגו
2 קודם פטירת האם דהיינו כל יום ד' כולל לינה וכל סוף שבוע שני מיום ו' בסיום
3 הלימודים ועד לשבת בשעה 14:00.
4
- 5 7.4 המומחית ניסתה להרחיב את הסדרי הראיה שבין ש' לדי' אך נתקלה בהתנגדות
6 מטעם ש', להערכת המומחית בהעדר ברכת הדרך של ח' ש' לא תסכים להרחבת
7 הסדרי הראיה ואלו דבריה:
8
- 9 "אני חושבת שבהעדר הידברות ובהעדר הסכמה בין ח' לבין ד'
10 ש' לא תוכל לבלוע שום מצב אלא להשאיר את המצב על כנו.
11 אני חושבת שטובתה של ש' הוא שידברו פה היום שניהם
12 ויגיעו לאיזה שהיא הסכמה ביניהם ויודיעו לש' שזה מה
13 ששניהם החליטו...".
14
- 15 7.5 ובתשובה לשאלה שנשאלה המומחית על ידי עורכי הדין האם לא נכון שתינתן
16 החלטה חד משמעית בעניין המשמורת, השיבה המומחית, עמ' 18 לפרוטוקול מיום
17 14.4.2011:
18
- 19 "באופן תיאורטי זה הדבר הנכון. באופן מעשי אני חוששת ולא
20 בטוחה שזה יעבוד נכון. אני חייבת להגיד שנקודת המבט שלי
21 בתיק היא לא נקודת מבט של מומחית אלא היא נקודת מבט של
22 מטפלת ומה שאני ראיתי, מתוך נקודת מבט אמפאטית מבחינת
23 מצבה הנפשי של הילדה, אני חושבת שהחלטה כוחנית מן הסוג
24 הזה אני חוששת שהיא תפעל לא נכון...".
25
- 26 חוות דעתה של המומחית הגב' הדרה בר .8
27
- 28 8.1 מחקירתה של הגב' הדרה בר בבית המשפט עלו עיקרי הדברים הבאים:
29
- 30 8.1.1 קיימת רמת עוינות קשה ביותר בין ח' וד', כשכל אחד מהצדדים דורש
31 שהמשמורת על ש' תינתן לו וכי לא עלה בידי המומחית הגב' הדרה בר לקיים פגישות משותפות בין השניים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 הקטינה מעורבת עמוק בסכסוך והינה מושפעת מאד מח' עמו היא
2 מתגוררת.
- 3 הקטינה אינה מוכנה להרחיב את הסדרי הראייה.
- 4 הקטינה זקוקה לטיפול פסיכולוגי במקום הטיפול שהופסק.
- 5 החלטה כוחנית לא בהכרח יכולה לפעול נכון.
- 6 המצב הרצוי הינו מצב בו ש' הייתה מסוגלת להגיע למציאות שיש לה שתי
7 משפחות ששתיהן חלק ממנה והדרך לכך הינה יצירת דיאלוג בונה בין ח'
8 לד' שחייבים יחד למצוא פתרון הולם.
- 9 ראוי בשלב זה שלא להכריע בשאלת המשמורת.
- 10 ההשפעה הקשה של הסכסוך שבין ח' לד' על ש' תואר על ידי המומחית הגב' הדרה
11 בר כך:
- 12 "עם מותה של אימה של ש' השתנו פני הדברים. האב וח' לא
13 פיתחו דרכי הידברות לשיתוף פעולה באשר לש'. האב סמך על
14 האם אך אינו סומך על ח' בגידול בתו, הוא רוצה לקחת עליה
15 אחריות ולגדלה בביתו, בעוד ש', וגם ח', סבורים כי מותה של
16 האם לא שינה דבר וכי יש להמשיך בהסדרים שנהגו בעבר.
17 וכך, ש' סובלת כיום הן מהעובדה המרה שעולמה הזדעזע, היא
18 איבדה את אימה, והן מכך שחיייה הפכו להיות אלה המאפיינים
19 ילדים שחיים בין שתי משפחות עוינות. היא מעורבת עמוק
20 בתוך תהליך זה ומזינה אותו באופן מגמתי ומניפולטיבי. כל זאת
21 לצד חרדה עמוקה מכך שהיא תופרד מח' אליו היא קשורה
22 בקשר עמוק ומורכב".
- 23 המומחית הגב' הדרה בר השיבה בחקירתה הנגדית, עמ' 17 לפרוטוקול מיום
24 14.4.11, כי המצב הרצוי לש' הינו:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "היה מאד רצוי אם היינו מצליחים להגיע למצב שבו היא
2 הייתה מסוגלת לקבל את המציאות שיש לה שתי משפחות שהן
3 שתיהן חלק שלה ושהיא לא מנהלת קמפיין נגד אחת
4 מהמשפחות שהיא שייכת אליה..."

5 הדרך לכך לדברי המומחית, הגב' הדרה בר, היא יצירת דיאלוג בין ח' וד', החייבים
6 למצוא יחד פתרון הולם ואלו דבריה, עמ' 17 לפרוטוקול:

7 "אני יכולה להגיד לך ששבועות הכי טובות שהיו לש' במשך
8 התקופה שליוויתי אותה היו אלה שאחרי שמר פ' בא לשיחה
9 בביתו של מר מ' ואני לא יודעת בדיוק מה קרה שם ודוחתי
10 באופן חלקי על ידי מר מ' אבל הדבר היטיב עם ש' ואחר כך
11 חלה נסיגה במצב ובמצבה של ש' נסוג לאחור שוב. כך שאם אנו
12 רוצים שמצבה יוטב, חייבת להימצא דרך שבה אפשר יהיה
13 להושיב את מר מ' ואת מר פ' באותו חדר בנוכחות אדם, איש
14 מקצוע מאיזה שהוא סוג, שיש להם אמון בו, לשניהם, והם
15 ינסו להידבר מפני שבנוסף לכל המצוקות שש' נמצאת בהן והן
16 עצומות מפני שלש' קרה הנורא מכל, נוספה לחייה מצוקה שלא
17 הייתה קיימת קודם והיא של קונפליקט לויאליות בין שני
18 הבתים."

19

20

21

8.5 ובהמשך חקירתה קבעה המומחית כי:

22

23

24

25

"אני חושבת שאם יש החלטה שיפוטית שאני יכולה להגיד את
עמדתי לגביה זה שחייבת להיות דרישה, הוראה, החלטה
שתחייב את אבא של ש' ואת ח' לשבת ולהידבר." (עמ' 20
שורות 16-20).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 לאור דברי המומחית הסכימו ח' וד' לפנות להדרכה הורית משותפת ונקבע כי זו
2 תתקיים אחת לשבועיים. כן חודש הטיפול הפסיכולוגי לשי' אשר סוכם כי יהיה
3 סגור ולא יינתן לגביו דיווח לכל גורם שהוא.
- 4 כפי שצוין לעיל, סברה הגב' הדרה בר כי על ח' וד' לשבת יחד ולמצוא פתרון הולם
5 ולא לתת בשלב זה הכרעה בעניין המשמורת ואלו דבריה בתשובה לשאלות
6 האפורופא לדין שמונתה לשי':
- 7 **ש".** עד כמה חשוב שאחרי תקופה כל כך ארוכה שההליכים
8 מתנהלים במקום הזה תתקבל כבר איזה שהיא החלטה
9 ששי' תקבל כבר ידיעה לאן הולכים הדברים ושהצדדים
10 ידעו ויפסיקו לנהל את המאבקים האלה ושתהיה
11 ההחלטה מיידית?
- 12 **ת.** אני מוכרחה להגיד שמצד אחד לעובדה שבית המשפט
13 נמצא ברקע יש חיסרון אבל לא רק. אני לא הייתי
14 מזדרזת לסגור את התיק.
- 15 **ש.** אני מדברת על החלטה לגבי טיפול ותיאום הורי לגבי
16 מה קורה עם הילדה ואיך מתאמים את הדברים לגבי
17 הילדה והיכן היא תתגורר ואיך יורחבו הסדרי הראייה
18 במידה ויורחבו? עד כמה זה חשוב שתתקבל החלטה
19 בעניין זה?
- 20 **ת.** חשוב שתתקבל החלטה שהילדה תקבל טיפול
21 ושיתחיל תהליך הידברות בין ח' לד' ואני מבטיחה לך
22 שהתהליך יהא יעיל אני לא חושבת שצריכה להתקבל
23 החלטה סופית ויש מצב שבו הסדרי ראייה מקיימים
24 כפי שהם ומתואמים בין אבא לח' אצל מי שיקבע וזהו
25 לא קרה כלום".
- 26 הצדדים הסכימו לקבל את חוות דעתה של המומחית ולדחות את ההכרעה בשאלת
27 המשמורת.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 היחסים בין ח' לד' 9.
- 2 9.1 כאמור לעיל, הסכימו ח' וד' על קבלת הדרכה הורית משותפת אשר תתקיים אחת
3 לשבועיים.
- 4 9.2 בפועל לא הצליחו הצדדים ליישב את המחלוקות שביניהם והתכתשות שביניהם
5 אף הורחבה לתביעת המזונות שהגיש ח' כנגד ד' אשר סירב לשלם את סכום
6 המזונות שסוכמו בהסכם הגירושין בינו לבין אמה המנוחה של ש'. רק ביום
7 13.2.2013 הגיעו הצדדים לידי הסכם בעניין גובה המזונות.
- 8 הכרעה בענין המשמורת 10.
- 9
- 10 10.1 ראוי היה שח' וד' ימצאו את הדרך, באמצעות איש מקצוע, לפתרון המחלוקות
11 שביניהם אך למרות מאמצי הדבר לא עלה בידי וכל שהסכימו הצדדים היה לדחות
12 את ההכרעה בעניין המשמורת כפי שיעצה המומחית, תוך הבנה שהחלטה כוחנית
13 הינה בעייתית מאד בנסיבות המיוחדות הקיימות במקרה זה ותוך תקווה כדברי
14 המומחית בחקירתה הנגדית, עמ' 30 לפרוטוקול: ש"תהיה אינסטנציה טיפולית
15 מטיבה שתצליח יותר ממני לאפשר לש' ליהנות מהעובדה שיש לה שתי משפחות".
16
- 17 10.2 משלא הגיעו הצדדים לידי הסכמות ביקשו הצדדים מבית המשפט לתת הכרעה
18 שיפוטית ואין לי אלא למלא את מבוקשם.
19
- 20 10.3 נקודת המוצא הינה שטובתו של הקטין לגדול אצל הוריו הביולוגיים ועל כן אם
21 נפטר אחד מההורים יישאר הקטין אצל ההורה הנותר בחיים אלא אם כן קיימות
22 נסיבות מיוחדות.
23
- 24 10.4 וכפי שסוכמו הדברים על ידי כבוד השופט גולדברג בע"א 212/85 פלוני נ' פלוני
25 פד"י ל"ט (4):
26
- 27 "כשמדובר בפגיעה בזכותו המשפטית של ההורה שנותר
28 להחזיק בילדו ובמסירת הקטין לידיים זרות (ואפילו יהיו אלה
29 ידי הוריו של ההורה שנפטר) במקרה כזה צריכה להיות סיבה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 10.8.3 העובדות בתמ"ש 107060/09 אם הקטין שמה קץ לחייה והותירה קטין
2 כבן 8. שש שנים קודם לכן נפרדו הוריו, כשהאב נותר בשבדיה ואילו האם
3 יחד עם הקטין עלתה לישראל והתגוררה במבנה נפרד, הממוקם בחצר בית
4 הסבים. לאחר פטירת האם עבר הקטין להתגורר בבית הסבים, בניגוד
5 לרצון האב, אשר דרש לקבלו חזרה ובית משפט לענייני משפחה בת"א
6 קיבל את תביעתו. בתיק זה דובר בסבים מבוגרים ובדוד, בעל עבר פלילי
7 אשר היה בעבר מכור לסמים שנטל חלק נכבד בגידולו של הקטין.
8
- 9 10.9 בשלושת פסקי הדין היה על בית המשפט להכריע בין מתן משמורת לאב הביולוגי
10 לבין מתן משמורת לסבים, שהינם הורי האם שנפטרה, אליהם עברו הקטינים
11 לאחר פטירת האם ואילו בעניינינו על בית המשפט להכריע בין מתן משמורת לאב
12 הביולוגי לבין מתן משמורת לאב החורג, אשר גידל את ש' מאז היותה ילדה קטנה.
13
- 14 10.10 המדובר באב חורג אשר גידל את ש' מגיל 4 ואשר היה לה לאב, כשהסדרי הראיה
15 שהתקיימו בין ש' לד', לאחר גירושי האם המנוחה מד', היו במינון נמוך וביתו של
16 ד' שימש כבית משני לש'. להלן ציטוט דברי המומחית, הגב' הדרה בר, בדו"ח מיום
17 14.11.2010 :
18
- 19 "כל עוד הייתה אמה של ש' בין החיים... הקשר עם אביה
20 ומשפחת אביה היה טוב, היא ביקרה בביתו ברצון, אך שכיחות
21 הקשר לא הייתה גבוהה. היא נהגה להגיע אחת לשבוע באמצע
22 השבוע ובכל סוף שבוע שני וכך היה גם בחופשות ובחגים אשר
23 לא חולקו בין הוריה אלא הסדרי הראיה הרגילים המשיכו
24 לנהוג גם בחופשות ובחגים. החיסרון של נוהג זה שאמנם בית
25 אביה היה בית טוב ואהוב ובו חשה נאהבת ורצויה אך הוא בית
26 משני..."
- 27
- 28 10.11 מעבר לעובדה שמאז גיל 4 גדלה ש' בבית אחד עם אימה המנוחה וחי גדלה ש' בבית
29 אחד יחד עם אחיותיה למחצה מיום היוולדן ויחד איתן עברה את התקופה הקשה
30 קודם פטירת האם ולאחריה.
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 10.12 הקשר העמוק הנוצר בין אחים, המתגוררים בבית אחד, החווים חוויות משותפות
2 תואר בצורה נפלאה בפסק דינו של כבוד השופט שמגר בע"א 783/81 כשצוטטו על
3 ידו דברי כב' השופט בבית משפט קמא:
4

5 "היחסים הנוצרים בבית אבא בין האחים הם זרע המנביט פרי
6 למשך כל החיים. אותה עזרה הדדית, תמיכה, סעד רוחני,
7 משענת ואהבה השוררים כך יש לקוות בין אחים משך כל
8 חייהם וניזונים כולם מאותם שנים לא ארוכות שמבלים הילדים
9 בבית אחד, בחיק הוריהם, כשהם חוגגים יחד את החגים,
10 מבלים יחדיו את הימים האפורים, מחלקים יחדיו את
11 חוויותיהם, משחקים את משחקהם, מצרים האחד את צעדי
12 רעהו, מקנאים אחד בשני, שמחים האחד את שמחתו של
13 האחר, גדלים יחדיו, ועושים אותן מאות אלפי פעולות
14 שמצטרפות כולן לחוויה אחת שחיי משפחה שמה..."

15
16 10.13 במקרה זה גדלה ש' יחד עם אחיותיה למן יומן הראשון ושימשה כאחותן הבכורה.
17 שלושתין יחד עברו את התקופה הקשה של מחלת האם ופטירתה. חוויה קשה
18 משותפת זו יצרה ביניהן קשר מיוחד, המחבר אותן יחד.
19

20 10.14 אכן, המומחית הגב' הדרה בר ציינה כי ש' מרגישה אחראית על אחיותיה. תפקיד
21 זה אומנם מחד מטיל עליה מעמסה נפשית אך מאידך נותן לה כוחות לעבור את
22 התקופה הקשה שלאחר פטירת האם, בודעה שהינה האחות הבכורה.
23

24 10.15 אמנם גם לדי' שני בנים מנישואיו השניים, בני גלאים הדומים לגלאי אחיותיה של
25 ש' מצד אמה המנוחה אך ההבדל הינו שעם אחיותיה למחצה מצד אמה גדלה ש'
26 בבית אחד מיום היוולדן וחווה יחד איתן חוויות משותפות עובדות אשר אינן
27 קיימות עם אחיה למחצה מצד אביה.
28

29 10.16 ואילו דבריה של המומחית הגב' הדרה בר בחקירתה הנגדית בבית המשפט ביום
30 : 25/05/2011
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "מדובר על נערה שיש לה שתי מערכות של אחים צעירים, שתי
2 אחיות מצד אמה, ושני אחים מצד אביה, ממש באותו גיל.
3 היחס שלה לאחיותיה הצעירות מצד אמה הוא של ילד הורי,
4 היא ילדה הורית כלפיהן והיא נוהגת בהם כאם וכסוג של
5 שותפה של ח' בגידול שלהן ויש לה תחושה כבדה מאוד של
6 אחריות כלפיהן מצד אהבה אין קץ ומסירות אין קץ. אני יכולה
7 להגיד שזה עומד בסתירה ליחס שלה כלפי אחיה מצד אביה,
8 שאם אני אאפיין אותו באופן מרכזי הוא יחס של דחייה
9 שמייסר אותה והיא נוהגת כלפיהם בדחייה ומרגישה על כך
10 אשמה על האופן בו היא נוהגת באחיה מצד אביה".

11
12 10.17 רצונה של ש'

13
14 10.17.1 על פי סעיף 12 לאמנת האו"ם בדבר זכויות הילד שהתקבלה בעצרת
15 האו"ם ביום 20.1.89 ואומצה על ידי מדינת ישראל עיקרון יסודי הוא כי יש
16 לאפשר לילד להביע את דעתו בחופשיות, תוך מתן משקל ראוי לעמדתו.
17 במקרה דנא, המדובר בקטינה שבמועד פטירת אמה הייתה כבת 12.

18
19 10.17.2 כפי שהסביר ד"ר יחיאל ש' קפלן במאמרו זכויות הילד בפסיקה בישראל
20 – ראשית המעבר מפטרנליזם לאוטונומיה, פורסם ב"המשפט ז' - תשס"ב"
21 בעמ' 325-326 :

22
23 "החידוש בסעיף 12 לאמנה, אינו רק בזכות הילד לבטא דעותיו
24 בעניינים הנוגעים אליו - אשר מעוגנת גם בסעיף 13 לאמנה,
25 הקובע בין היתר: "ליילד תהא זכות לחופש ביטוי" – אלא גם
26 ובעיקר, בהטלת חובה, על כל מקבלי ההחלטות הנוגעות לילד
27 להתחשב בדעותיו.

28 סעיף 12 לאמנה מקנה לילד זכות להישמע, במישרין או
29 בעקיפין, באמצעות נציג ראוי, בהליכים הנוגעים לענייניו..."

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "בסעיף 12 לאמנה מוענקת לקטין זכות להיות שותף
2 בהכרעות הנוגעות אליו בכפוף לדוקטרינת הכישורים
3 המתפתחים של הקטין. לאור דוקטרינת זו יש הצדקה להטלת
4 מגבלות מסוימות בנוגע להענקת זכויות ייצוג לקטין כדי להגן
5 עליו מפני נזק שהוא עלול לגרום לעצמו תוך הכרה בעובדה
6 שהילדות מורכבת מכמה שלבים... המבחן אינו מבחן
7 אובייקטיבי - של גיל - בלבד. קיימים גם מבחנים
8 אינדיבידואלים- סובייקטיביים. יש לבחון מה היא מידת
9 חריפותו האינדיבידואלית של כל קטין ומידת האינטליגנציה
10 שלו. הזכות ניתנת: "בהתאם לגילו ולמידת בגרותו של הילד".
11

12 10.17.3 במאמרו של ד"ר קפלן מצטט ד"ר קפלן את פסק דינה של כבוד השופטת
13 דורנר בע"פ 3112/94 אבו - חסן נ' מ"י בו נאמר:

14
15 "הגם שעל פי שיטתנו המשפטית אשרור האמנה לא הפך אותה
16 לחלק מן המשפט הישראלי, נקבעה בפסיקה חזקה פרשנית,
17 שעל פיה, קיימת התאמה בין חוקי המדינה לבין נורמות
18 המשפט הבינלאומי שמדינת ישראל מחויבת להן, וכי החוקים
19 יתפרשו - ככל שהדבר ניתן - כעולים בקנה אחד עם חזקה
20 זו... כלומר, מקום שבו חוק מקנה לבית המשפט שיקול דעת
21 לפגוע בהתחייבויות המדינה לפי אמנה בינלאומית, יימנע בית
22 המשפט, ככלל, מן הפגיעה, ויפעיל את שיקול דעתו בניגוד
23 לאמור באמנה רק בנסיבות מיוחדות". (הדגשה שלי א.ז.ר.).
24

25 10.17.4 בית המשפט נפגש עם הקטינה ביום 15.11.2011 פגישה שתוכנה חסוי. כל
26 שיאמר הינו שש', שהייתה כבת 14 במועד הפגישה, הביעה רצון נחוש
27 והחלטי להישאר יחד עם ח' ואחיותיה עימן גדלה יחד.
28

29 10.17.5 במקרה דידן יש ליחס משקל נכבד לרצון הקטינה אשר לפי התרשמות בית
30 המשפט הראתה בגרות והבנה הרבה מעבר לגילה.
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 10.17.6 ביהמ"ש לא יתחשב בדעתו של הקטין מקום בו רצונו עומד בסתירה גלויה
- 2 לטובתו ומסכן אותו.
- 3
- 4 10.17.7 לית מאן דפליג שבמקרה דנא רצון הקטינה להישאר בבית בו גדלה יחד
- 5 עם אחיותיה וחי' אינו עומד בסתירה לטובתה ואינו מסכן אותה.
- 6
- 7 10.17.8 בעוד שבע"א 783/81, בע"א 212/85 ובתמ"ש 107060/99 היה על בית
- 8 המשפט להכריע בין החזרת הילד לאביו הביולוגי לבין העברתו לבית
- 9 הסבים לשם עבר רק לאחר פטירת האם הרי שבמקרה שלנו המדובר
- 10 בהשארתה של ש' במשפחה שבה גדלה מאז היותה כבת 4.
- 11
- 12 10.17.9 כאן המקום להדגיש כי ש' כבר עברה משבר נפשי קשה של פטירת אמה
- 13 ואין כל צורך בחוות דעת פסיכולוגית על מנת להבין שעקירתה של ש'
- 14 מהבית בו גדלה מאז היותה כבת 4 תגרום לה למשבר קשה נוסף.
- 15

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1
- 2 10.18 מכל האמור לעיל יחד עולה כי במקרה דנא קיימות נסיבות מיוחדות, השונות
- 3 במידה ניכרת משלושת פסקי הדין שצוטטו לעיל, אשר יחד מצדיקות מתן משמורת
- 4 קבועה לחי'.
- 5
- 6 10.19 איני יכולה לסיים את פסק הדין בלי לצטט את דבריה של המומחית הגב' הדרה בר
- 7 ולהצטרף למשאלתה והיא :
- 8
- 9 **"...היה מאוד רצוי אם היינו מצליחים להגיע למצב שבו היא**
- 10 **הייתה מסוגלת לקבל את המציאות שיש לה שתי משפחות שהן**
- 11 **שתייהן חלק שלה...**
- 12 **...הילדות היא כל כך קצרה ואת רוב החיים שלנו אנו מבליים**
- 13 **מול ההורים שלנו ואנו זקוקים להם לא פחות ואני חושבת**
- 14 **שטובתה של ש' להעמיק את אחיזתה במשפחה שלה כדי**
- 15 **שבמהלך החיים שלה תהיה לה רשת בטחון יותר צפופה.."**
- 16
- 17 10.21 על ש' לזכור ששני האבות נלחמו שתגדל בביתם ושניהם רצו בטובתה. אמנם קבעתי
- 18 שהמשמורת הקבועה תהא בידי חי' אך יש לעשות הכל ש' תרגיש שהינה חלק משתי
- 19 המשפחות.
- 20

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 8096-02-10

תמ"ש 16203-02-10

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1		
2		סיכום
3		11.
4	בנסיבות דנא איני פוסקת צו להוצאות.	11.1
5		
6	<u>המזכירות תואיל לשלוח העתק מפסק הדין לצדדים ולסגור את התיק.</u>	11.2
7		
8	הנני מתירה את פרסומו של פסק הדין, תוך השמטת הפרטים המזהים.	12.
9		
10		
11	ניתן היום, ט' אלול תשע"ד, 03 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.	
12		

אסתר ז'יטניצקי רקובר, שופטת

13
14
15
16